

018 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging 'Sliedrecht')

Toe 'k zô'n aankommende jonge was, nou ja, ik waarkte al hoor, toe was ik bij 'n baos op'n klaain wurfie. We hadde aerdig wat waark en 't gong bepaold nogal goed mit de cente.

'k Waarkte d'r al een pôôsie, toe zee d'n baos op 'n zaeterdag: "Jonges", ja we wazze toch wel mit zôô'n twintig man hoor. Jonges, vammiddag schaaie we d'r 'n haalf uur eerder uit, dat betaol ik deur. De zaak bestaat tien jaer en we gaon met z'n aale in Dordt ete, in 'n resterant; dat betaol ik ok, en die getrouwd is mag z'n vrouw meebrengre. We gaon mit z'n aale mit de bus".

't Zou een fêêst worde zôas we nog nooit gehad hadde. D'r wiere nog een paor dinge afgesproke en in 't lest zee Meneer Teun, want zôô hiette die, datte me om zôô en zôô laet daer en daer aalemèl bij de bus mosse zijn.

Behalve bij de kaark, hà-je gêên vaste bushaltes. Toe kon iederêên instappe waer die wou, as-tie z'n haand mor opstak. Afijn, we vonge 't aalemèl aarg leuk en zôôdoende was de hêêle santemakraom van de partij. Mor nou slao'k 'n stuksie over aandere wordt 't verhaol te lang.

Bij 't Paopendrechtse veer aangekomme zijn we mit de pont overgevaere naer Dordt. Wij wisse niet, dat Meneer Teun, want die wis hoe dat dat mos, al van tevore getillefeneerd had. Aales was geregeld, waant we komme persies op tijd bij 't resterant aan en daer staon al 'n paor van die deftige bediendes op ons te wachte. Ja 'k maak 't kort hoor. Wij aan taofel. Komme ze vraege wat we gebruike wouwe. "Ja" zee Meneer Teun: "We drinke eerst 'n borreltjie en de vrouwe magge wat aandere neme as ze dat wille."

Azzie zôô'n aevend hêêlemael op wil schijve kom-ie ruimte te kort, dus slao'k mor weer een stuksie over. Wij an 't ete. D'r stinge serrevette op taofel en die mos-ie om doen. Serrevette, dat zijn van die klaaine koppiesdoeksies, dat was voor 't morse, want we hadde netuurlijk aalemèl ons goeie goed an. Toe kwam 't ete pas. Dat was voor mijn en sommige aandere niet zôô makkelijk, 'k zag bekaant alle mense mit mes en vurk ete. Dat perbeerde ik ok, mor ja, ik was 'n gewoon praksie gewend hee. Toch konne we aerdig mee doen en we hadde nog lol ok.

Nae 't ete konne we nog koffie krijge, azzie wou mit kejac d'r in. Ja die Meneer Teun wis hoe 't hoorde, 't was 'n fijnen aevend, 'k zel 't nooit vergete.